

Obsah

Autorské vydání počtu	7
I. NA VLASTNÍ CESTY	
Předpoklady husitské reformace ve společném prostoru západního křesťanstva (1378-1415: od papežského schismatu po Husovu smrt a vyzdvižení kalicha)	15
1. Neutralita	
Cesty českých reformistů se začínají rozcházet s hlavním evropským proudem.	15
2. Největší z betlémských kazatelů	
Hnutí nachází vůdčí osobnost, která jeho principy formuluje i zosobňuje, a očitá se tak v ohnisku konfliktu.	22
3. Pravda Zákona a Evangelia	
Theologická elementa Husova učení – zásady a problémy.	23
4. Obětavost spravedlivé neposlušnosti	
Husovská pře s představenými o nápravu vztahů mezi bohoslovím a církevním právem.	31
5. Odvolání ke Kristu – nikoli césarově	
Spor se prohlubuje, když Husova zásadovost připravuje hnutí o záštítu vladaře a tím i o místo v běžném schématu mocí.	39
6. O církvi posledního času	
Za Husova vyhnání se spor završuje theoreticky, avšak bez dosažení praktického východiska.	46
7. Pečeť martyria	
Ani kostnický koncil roztržku neurovnává, ale dovršuje ji činem, povyšujícím učitele na mučedníka.	51
8. Druhá pečeť Krve	
Bojovým znamením Husových dědiců se stává kalich, koncilem zavržený zároveň s Mistrem.	55
II. SAMI V OBLEŽENÍ	
Uskutečňování husitské reformace za okolnosti rozpadu a válek (1415-1432: od zavedení kalicha po nahrazení zbraní „Soudcem chebským“)	61
9. Pražské artikuly	
Husovské učení se stává programem reálných změn a navzdory odchylkám výkladu nabývá v Čechách ústavního významu.	61

10. Bez vládců i bez mistrů?	
Jednota hnutí se ještě před ukotvením nových autorit hroutí v počátcích občanských i intervenčních válek.	69
11. Osvoboditel a bořitelé	
Kolegové se rozcházejí a žáci odcizují – základní klíče theologického roz-	74
různění mezi husity.	
12. Boj duchovní a tělesný	
Husitská teologie se vyrovnává s výzvou války.	77
13. Mezi Žižkou a adamity	
Rané táborství jako kaleidoskop extrémů a rozporů, roztažitých mečem.	81
14. Síla menšiny, slabiny silných	
Spořádanější táborství ve svém dalším vývoji, postavení mezi podobojími i vlivu na jejich strategii až do skončení bojů s „křížáky“.	87
15. Mezi Želivským a Korybutem	
Souběžný vývoj husitství pražského směru.	94
III. JAK VYJÍT S OSTATNÍMI?	
Hájení prostoru k reformačnímu dozrávání v <i>modibus vivendi</i> s evropskými proudy a v splývání s nimi (1433-1627: od příchodu podobojích na basilejský koncil po vítězství protireformace)	101
16. Kompaktáta	
Vytvořování linii příměří a zajišťování výdobytků husitské reformace v jeho podmínkách.	101
17. Bez meče a donucování!	
Trvající rozdělení volá po zdůvodněné toleranci.	106
18. Dozrání a katastrofa	
Vnitřní růst vstříc evropské reformaci – a společnému pokoření protireformací.	110
EPILOG	
19. Věrní Rakušané	
O mostech, jež měla husitská reformace vystavěny jmenovitě přes jižní hranice českých zemí.	116
Seznam literatury, uváděné v odkazech	122
Chronologická konkordance	133
Jmenné rejstříky	134